

Jeg sætter saaledes under Forhandling det første Affnit, nemlig Capitlerne 1—8 inclusive, til hvilke intet Endringsforslag er stillet.

Da Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen over dette Affnit sluttet. Paragraferne ansaaes vedtagne uden Afstemning, da særlig Afstemning ikke var forlangt.

Derefter fattes det følgende Affnit, nemlig Capitlerne 9—18 inclusive med de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ploug: De Herrer ville Alle vide, at Dødsstraffens Tilstedelighed er et af Nutidens store Tvivls spørgsmål, at der er overordtlig mange udmærket dygtige baade Lovkyndige og Philosopher og Andre, som for længe siden have besvaret det benægtende, og det forekommer mig ogsaa ganske vist, at der saavel fra det kristelige som fra det almindelig menneskelige Standpunkt kan gjøres meget grundede Indvendinger imod denne Straf. Det var et Spørgsmaal, som naturlig maatte komme frem hos de Medlemmer, som dette Thing i forrige Samling betroede foreløbigt at undersøge den da forelagte Straffelov, og det kom ogsaa frem i Udvalget, hvor jeg navnlig var en af dem, som vedkjendte mig denne Tvivl. Paa den anden Side kunde jeg dog ikke Andet end give de andre Herrer, som ikke deelte denne Tvivl, Ret i den Paastand, at Dødsstraffen som den alvorligste af alle de Straffe, som Nutidens Straffelove kjende, maaskee ikke, reent kan borttages af Straffeloven uden at svække Frygten for Loven, og uden at det kan have en skadelig Indflydelse til at forøge Antallet af grove Forbrydelser. Derfor enedes de Herrer, som ikke nærede nogen Tvivl om Dødsstraffens Tilstedelighed, paa En nær, med os Andre herom, at vi skulde lade Dødsstraffen forblive staaende, men at der altid ved Siden deraf skulde sættes Alternativet: Livsvarigt Tugthuusarbejde, saa at Domstolene deri skulde have en naturlig Opfordring til overalt, hvor formildende Omstændigheder vare tilstede, ikke at anvende Dødsstraf. Det var denne Af tale, som blev gjort mellem Udvalgets Medlemmer; saavidt jeg erindrer, vare de enige paa En nær, og dette ene Medlem forlangte

dog kun Dødsstraffens Bibeholdelse paa et eneste Sted i Loven, nemlig for overlagt Mord; men, da Sagen kom til Forhandling her i Thinget, og den daværende Justitsminister ikke erklærede sig imod den af Udvalget foreslaaede Endring, erklærede ogsaa Mindretallet i Udvalget, at det ikke længere vilde modsætte sig den, og derpaa bifaldt det ærede Thing eenstemmig Indstillingen overalt, hvor den var gjort, deriblandt ogsaa for de tre groveste Forbrydelser, som Straffeloven omhandler, nemlig Landsforræderi, Attentat paa Kongens Liv og Frihed og overlagt Mord. Jeg har anseet det for nødvendigt at minde om, hvorledes hiin Indstilling blev til, fordi der paa et andet Sted er yttret Tvivl, om det forholdt sig saaledes, om det virkelig ibetmindste for endeel Medlemmer af dette Thing stod som en eengang sluttet Overenskomst mellem de modstridende Ansuelser, at man kun skulde beholde Dødsstraffen paa det Vilkaar, at Tugthuusarbejde paa Livstid fattes som Alternativ ved Siden deraf. Nu har det andet Thing paa tre Steder, nemlig i § 71, som handler om Landsforræderi, i § 85, som taler om Angreb paa Kongens Liv og Frihed, og i § 190, der taler om overlagt Mord, fastet Alternativet „livsvarigt Tugthuusarbejde“ bort og beholdt Dødsstraffen alene. Jeg har derfor efter min hele Stilling til Sagen anseet mig forpligtet til at forelægge det ærede Thing det Spørgsmaal, om det vil fastholde sin Beslutning fra ifjor, eller om det vil forkaste den, fordi et lidet Flextal i Folkethinget har været af en anden Mening. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at der kun var et Dvertal af 10 Stemmer ved den første af disse Paragraffer og 13 ved den anden; Dvertallet ved den tredje huffer jeg ikke saa nøie; men jeg troer det var omtrent 20. Men alle Afstemninger ere foreskabne i et ingenlunde fuldt besat Thing, og jeg troer derfor ikke, at det kan ansees for at være Folkethingets endelige Mening, at dette Alternativ skal kastes bort, hvad der uden Tvivl vil vise sig, dersom dette Thing vil bidrage til, at Folkethinget endnu engang kan komme til at tage Spørgsmaalet under Overveielse. De Grunde, der bleve anførte i Folkethinget for den foretagne Forandring, have for mig aldeles ikke havt